

РЕШЕНИЕ №135

гр.Перник. 03.07.2008 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и седми юни две хиляди и осма година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря Емилия Владимирова, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 187/2008 г. по описа на съда, за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр. с чл.118 от КСО.

Делото е образувано по жалба на **Т.Р. И.** , с адрес: гр. П., ул. ****, бл.12, вх.25 против решение № 3102023909/08.05.2008 г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане № 3102023909/25.01.2008 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

С атакуваното решение е отказано на жалбоподателя да получи добавка към личната си пенсия по реда на чл.9 от закона за политическата и гражданска реабилитация на репресираните лица /ЗПГРРЛ/, като административният орган е приел, че не е налице политическа репресия по смисъла на закона.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно на всички основания посочени в чл.146 от АПК.

Ответника по жалбата - ТП на НОИ чрез процесуалния си представител оспорва жалбата . Моли съда да потвърди обжалваното решение като правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник , след като се запозна с материалите представени по делото, становищата на страните и извърши проверка на оспорвания административен акт по реда на чл.168, ал.1 от АПК , прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима , подадена е в законоустановения срок от лице което има правен интерес да обжалва. Обжалва се акт, който подлежи на съдебен контрол - решение на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна по следните съображения:

Жалбоподателят **Т.Р. И.** получава лична пенсия за изслужено време и старост от 1982 г. , с молба вх. № 26355/31.10.2006 г. до ТП на НОИ е поискал да му бъде отпусната добавка към нея, на основание чл.9 от Закона за политическата и гражданска реабилитация на репресираните лица /ЗПГРРЛ/, като твърди, че е репресиран.

За докаже качеството си на репресирано лице **Т.И.** е приложил по делото присъда № 460/23.06.1949 г. на Софийски областен съд по н.о.х.д.№ 971/1949 г., с която е признат за виновен за извършено престъпление по чл.155а, 2 от НЗ , за това че през месец април на 1949 г. се е приготвил да излезе през границата на страната без разрешение на надлежните власти.

Наложеното му наказание е „осем месеца тъмничен затвор и да заплати на държавното съкровище сумата от 2000 лв, заменена при необходимост с осем дни тъмничен затвор".

По направеното искане административният орган се е произнесъл с разпореждане № 31002023909 от 25.01.2008 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване. С него е отказано отпускането на поисканата добавка с мотив ,че Т.И.е изтърпял наказание лишаване от свобода за престъпление , което не може да се квалифицира като незаконна репресия основана на произход , политически или религиозни убеждения.

Отказа на длъжностното лице по пенсионно осигуряване е обжалван по реда на чл.117, ал.1 т.2 от КСО. Ръководителят на ТП на НОИ се е произнесъл с решение № 3102023909/08.05.2008 г. и е потвърдил отказа. Изложени са подробни мотиви относно неприложимостта на чл.9 от ЗПГРРЛ по отношение на искането до административния орган на Т.Р.И.

Кръгът на правоимащите лица, които могат да получат добавка към личната си пенсия поради обстоятелството ,че са били репресирани заради техния произход , политически убеждения и религиозни вярвания в периода 12.09.1944 г.-10.11.1989 г. е очертан изчерпателно в чл.9 във вр.с чл.1 от ЗПГРРЛ.

Правото на добавка към пенсията по чл.9 от ЗПГРРЛ не е право на всички лица , осъдени за опит за бягство през границата без оглед на обстоятелствата при които е извършено деянието, а само на тези при които този опит за бягство и последващото го осъждане са осъществени при обстоятелства , свързани с техния произход , политически убеждения или религиозни вярвания.

В конкретният случай жалбоподателя не се включва в кръга лица определени от закона. Доказателствата по делото безспорно установяват, че бягството е по „лични причини". В присъдата на лицето е записано, че: „е решил да бяга защото е мислел ,че в Югославия е било по хубаво и е мислел там да си купи нещо и да се върне" . Нещо повече наказващия съд при индивидуализация на наказанието и преценяване на смекчаващите и отегчаващи вината обстоятелства изрично е посочил, че мотивите на подсъдимия да извърши престъплението не са имали политически , а личен характер. И това обстоятелство е преценено като смекчаващо вината обстоятелство.

При тези данни по делото съдът намира ,че ръководителят на ТП на НОИ правилно и законосъобразно е отказал да отпусне добавка по чл.9 от ЗПГРРЛ, като е оставил без уважение жалбата на Т. И. срещу разпореждането на органа по пенсионното осигуряване.

Освен това в тежест на лицето , което търси добавка по чл.9 от ЗПГРРЛ е да докаже ,че осъждането му на лишаване от свобода е било по политически причини произход или религиозни убеждения. В случая такива доказателства не са представени , в жалбите на Т.И.пред административният орган и пред съда се съдържат само неговите втвърдения за политическа репресия осъществявана в годините след изтърпяване на наказанието.За действителните причини на осъждането при наличието на писмени доказателства следва да се съди от мотивите на приложената по делото присъда , а в конкретният случай те не съдържат данни за политическа репресия.

Не са налице предпоставките за отпускане на исканата добавка, тъй като жалбоподателят не е претърпял незаконна репресия заради политически или религиозни убеждения или заради своя произход. При отсъствие на материално правни предпоставки, с осъществяването на които е свързано настъпването на благоприятните правни последици по чл.9 от ЗПГРРЛ за жалбоподателя не е възникнало право на добавка към пенсията по този ред. Предвид изложеното съдът намира за неоснователни обстойно развитите в жалбата доводи за постановяване на оспорения административен

акт при съществени нарушения на административно производствените правила, в противоречие с материално правни разпоредби и несъответствие с целта на закона.

Оспорваното решение на ръководителя на ТП на НОИ е акт, който съдържа мотиви в обстоятелствената си част, позовава се на правно релевантни факти, които са установени с приложените към административната преписка писмени доказателства. Административният орган обстойно е коментирал съдържанието на присъдата в нейната цялост, както и приложените по късно доказателства и е стигнал до правилният извод, че жалбоподателя не попада в кръга на лицата определени в чл.9 от ЗПГРРЛ. В решението е отговорено на всяко възражение на жалбоподателя. Излагането на подробни мотиви дава възможност на съда да осъществи без затруднение контрола за законосъобразност.

Оспореното с жалбата решение е издадено от компетентен административен орган в предписаната от закона форма, при правилно прилагане на материалният закон и спазване на процесуалните правила за издаването му, като е съобразен с целта на закона. В този смисъл обжалваното решение се явява законосъобразно и не са налице посочените в чл.146 от АПК основания за отмяна на издаденият административен акт.

След като е обсъдил представените с преписката доказателства и при правилното приложение на материално правните разпоредби органа е постановил един правилен акт който следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на делото и съобразявайки разпоредбата на чл.143, ал.4 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на ТП на НОИ гр. Перник, сумата от 80 /осемдесет / лв. представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **Т. Р.И.**, с адрес: гр. П., ул. П., бл.12, вх.25 против решение № 3102023909/08.05.2008 г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане № 3102023909/25.01.2008 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което му е отказана добавка към личната пенсия на основание чл.9 от ЗПГРРЛ.

ОСЪЖДА Т. Р.И.с ЕГН *****, да заплати на ТП на НОИ гр. Перник сумата от 80 лв. представляващи юрисконсултско възнаграждение на основание чл.143,ал.4 от АПК.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: